افغانستان آزاد ــ آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مبـــــاد بدین بوم و بر زنده یک تن مـــباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com afgazad@gmail.com

Political	سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۶ دسمبر ۲۰۱۷

اخراج "عطاء" از قدرت، کدام زخم چرکینی را آشکار ساخت؟

۱

دوشنبه ۰۴ جدی ۱۳۹۶ - کابل: وقتی هدف خدمت به خلق و کشور نباشد، و هرکسی بخواهد همه چیز را در خدمت برآورده ساختن امیال و آرزوهای خود قرار دهد، واضح است که موجودیت منابع مختلف توزیع ثروت، اختلافات را در بین کاسه لیسان نیز زیاد نموده، آنها را به جان هم می اندازد. امری که همین اکنون در "جمعیت اسلامی" جریان دارد.

از زمانی که "باند ارگ" "عطاء محمد نور" والی بلخ را از جمع سایر دزدان و غارتگران بیرون کشیده، زیر نام استعفاء وی را به مانند یک لتهٔ کثیفی به دور انداخت ، همه شاهدیم که در کنار "غر وفش" شخص "عطاء" که بیشتر صدای رفتن باد از یک پوقانه را می دهد، در بسیاری از مناطق افغانستان، له و یا علیه شخص "عطاء" و یا "باند ارگ" موضعگیری هائی صورت گرفته، که زیاد دور از انتظار نبود. آنچه در این زمینه بیشتر از همه قابل توجه است، موضعگیری متفاوت و متضاد و حتا متناقض از آدرس "جمعیت اسلامی افغانستان" است، که عمق شاریدگی و بی بنیادی این نهاد اخوانی را آشکار می سازد.

قضیهٔ "جمعیت اسلامی" و موضعگیری های متضاد و متناقض آن زمانی اهمیت پیدا کرد، که "عطاء" به مشورهٔ دوستان فهمیده تر از خودش و یا هم به مشورهٔ آنهائی که می خواستند، با بهانه و بینی خمیری از شرش راحت شوند، گفت: "راجع به سرنوشت وی تنها "جمعیت اسلامی" می تواند تصمیم بگیرد. هرگاه بگوید برو، خواهم رفت و اگر بگوید ایستاده شو، چون کوه هندوکش خواهم ایستاد."- نقل به مفهوم-

این تذکر "عطاء" که به نحوی مبین نرمش و سازش وی را در قبال "باند ارگ" و تصمیم شان می رساند، باعث گردید، تا توپ این بازی سیاسی به میدان "جمعیت اسلامی" بیفتد. اینجا بود که همه شاهد بودیم که خلاف تصور "عطاء" و برخی از جمعیتی های دیگر، اولین کسی که از مقامات "جمعیت اسلامی" به امید تقرر مجدد به کدام کرسی، هویت وابستهٔ خویش را به نیروهای اشغالگر نشان داده و به "جمعیت" پشت کرد، "امر الله صالح" بود. به تعقیب چند تن دیگر از اعضای جمعیت که نام شورای اجرائی را با خود یدک می کشند و در رأس شان "فاروق مجروح" وکیل هرات در پارلمان حاکمیت دست نشانده قرار دارد، با رفتن به ارگ و انتشار یک اعلامیه پشتیبانی شان را از تصامیم "باندارگ" اعلام داشتند.

در تقابل با این روند، به علاوۀ آن که شورا های ولایتی قندهار، زابل، و دیروز ننگرهار، لغمان و کنر- شورای مشرقی سابق- حمایت شان را از "عطاء" اعلام داشتند، اسماعیل خان، ولی مسعود و چند تن دیگر از افراد "جمعیت" نیز از "عطاء" حمایت کردند، این که چنین روندی چه چیز هائی را نشان می دهد و به کجا خواهد کشید؟

دیده شود چه می شود!!

ادامه دارد